

BÀI HỌC 10

PHAO-LÔ VÀ SỰ PHẢN NGHỊCH

CÂU GỐC: “*Khi nào thể hay hư nát này mặc lấy sự không hay hư nát, thể hay chết này mặc lấy sự không hay chết, thì được ứng nghiệm lời Kinh Thánh rằng: Sự chết đã bị nuốt mất trong sự thắng.*” (I Cô-rinh-tô 15:54).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Rô-ma 5:12-21; I Cô-rinh-tô 3:12-17; I Cô-rinh-tô 12:14-26; Ê-phê-sô 6:11-17; I Cô-rinh-tô 15:12-18.

Những thư của Phao-lô nói nhiều về cuộc chiến ác đấu tranh. Chắc chắn Phao-lô tin rằng Sa-tan có thật và công việc của nó là lừa gạt và gây tử vong cũng có thật. Ở nhiều chỗ, Phao-lô đã cảnh báo về những kế hoạch gian ác của Sa-tan (Ê-phê-sô 6:11), các thủ đoạn khôn ngoan của nó (II Cô-rinh-tô 11:14), và thậm chí cả quyền lực mạnh mẽ của nó (II Tê-sa-lô-ni-ca 2: 9).

Những ai đã đọc các thư của Phao-lô đều biết rằng sứ đồ luôn luôn tập trung vào Đấng Christ và sự chiến thắng cuối cùng của Ngài cho chúng ta. Sa-tan đã thành công trong việc khắc phục giao ước của Đức Chúa Trời qua nhiều thế kỷ. Nhưng nó đã thất bại hoàn toàn trong việc chống lại Đức Chúa Giê-su. Trong Đức Chúa Giê-su tất cả những lời hứa giao ước đã được ứng nghiệm. Điều này làm cho sự cứu rỗi chắc chắn cho tất cả, người Do Thái và dân ngoại (không phải người Do Thái), những người chấp nhận sự cứu rỗi trong đức tin và sự vâng lời. Lòng trung tín của Đấng Christ cũng hứa hẹn rằng Sa-tan sẽ chấm dứt (Hê-bơ-rơ 2:14) và cuộc chiến ác đấu tranh cũng sẽ kết thúc.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu một số biểu tượng và ẩn dụ (metaphors) mà Phao-lô sử dụng để giải thích cuộc chiến ác đấu tranh có thật và chúng ta phải sống thế nào. Chúng ta phải cùng nhau làm việc như một hội thánh và như một cộng đồng các tín hữu vì lợi ích của toàn thể trong cuộc chiến chống lại sự gian ác.

A-ĐAM VÀ ĐỨC CHÚA GIÊ-SU

Phao-lô nổi tiếng về sự giải thích phúc âm rất rõ ràng. Nhưng lời giải thích của ông về cuộc thiện ác đấu tranh cũng rất quan trọng. Phao-lô liệt kê những điểm chính của mình: (1) chúng ta đã được “xưng công bình bởi đức tin” qua Đức Chúa Giê-su (Rô-ma 5:1); (2) chúng ta có thể trực tiếp đến với Đức Chúa Trời, và chúng ta “khoe mình trong sự trông cậy” (Rô-ma 5:2); (3) khó khăn và hoạn nạn không còn làm chúng ta lo lắng (Rô-ma 5:3-5). Phao-lô cũng cho chúng ta những lời hứa rằng “khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết” (Rô-ma 5:8), và chúng ta được cứu nhờ sự sống và sự chết của Đấng Christ. Chúng ta cũng được cứu khỏi sự phán xét cuối cùng của Đức Chúa Trời chống lại tội lỗi (Rô-ma 5:9, 10). Và chúng ta hãy vui mừng vì đã được hòa thuận với Ngài (câu 11).

Hãy đọc Rô-ma 5:12-21. Cuộc thiện ác đấu tranh được bày tỏ thế nào trong những câu này?

Sau khi nói về tất cả những gì Đấng Christ đã làm cho chúng ta, Phao-lô giải thích cách Đức Chúa Giê-su phục hồi chúng ta lại với Ngài. Ngay cả Mười Điều Răn trên núi Si-nai không thể ngăn chặn sự chết và các vấn đề tội lỗi. Luật pháp cho thấy rõ ràng hơn tội lỗi là gì. Luật pháp không phải là câu trả lời cho tội lỗi. Các vấn đề về tội lỗi và sự chết chỉ có thể được giải quyết qua sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su. Ngài trả món nợ này qua “sự ban cho của ân điển” bởi chính sự sống của Ngài (Rô-ma 5:15, 16).

Bây giờ mọi người có thể được phục hồi. Sự chết đã “cai trị” chúng ta vì tội lỗi của A-đam. Nhưng bây giờ “ân điển” và “sự ban cho của sự công bình cách dư dật” có thể cai trị vì sự thành tín của Đức Chúa Giê-su (Rô-ma 5:17). Thật không công bằng nếu chúng ta mất thiên đàng vì A-đam. Chúng ta không có phần trong sự lựa chọn sai lầm của A-đam, nhưng chúng ta phải chịu hậu quả của sự lựa chọn đó. Ngoài ra, cũng không công bằng nếu chúng ta được lại thiên đàng. Chúng ta đã không góp gì vào những việc Đức Chúa Giê-su đã làm cách đây 2,000 năm. Phao-lô kết luận trong Rô-ma 5:18-21: A-đam đầu tiên mang lại sự rửa sả, trừng phạt, và sự chết. Nhưng A-đam thứ hai (Đức Chúa Giê-su) đã đem lại sự phục hồi.

“Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết” (Rô-ma 5:8). Hãy để tên bạn vào đây và khẳng định rằng lời hứa này là cho bạn. Điều đó cho bạn niềm hy vọng gì?

“XÂY DỰNG” HỘI THÁNH

“Hội thánh của Đấng Christ, có thể yếu đuối và lỗi lầm, nhưng là đối tượng duy nhất trên đất mà Ngài ban cho tình yêu lớn nhất của Ngài.” – Phòng trích Ellen G. White, In Heavenly Places, tr. 284.

Không nơi nào lời tuyên bố cổ điển này của bà Ellen G. White được giải thích rõ ràng hơn trong thư thứ nhất của sứ đồ Phao-lô gửi tín hữu ở Cô-rinh-tô. Trong I Cô-rinh-tô 3, ông so sánh hội thánh như một vụ mùa màng mà những người khác nhau cùng làm việc. Một người trồng hạt giống, một người khác tưới, nhưng chính Đức Chúa Trời chịu trách nhiệm về sự phát triển và trưởng thành của cây (I Cô-rinh-tô 3:4-9).

Phao-lô tiếp tục nói về quan điểm của mình, bây giờ bằng cách mô tả hội thánh như một tòa nhà. Có người đặt nền móng và sau đó nhiều người khác nhau xây dựng trên nền đó (I Cô-rinh-tô 3:10). Nền tảng thì không ai khác hơn là Đấng Christ (I Cô-rinh-tô 3:11). Vì vậy, những người xây phải cẩn thận về những loại vật liệu họ sử dụng. Sự phán xét sắp tới sẽ cho thấy sự khác biệt giữa “vật liệu xây dựng” xấu hay tốt (I Cô-rinh-tô 3:12-15).

Xin đọc I Cô-rinh-tô 3:12-15. So sánh với Ma-thi-ơ 7:24-27. Hai điều nào cho thấy chúng ta thực sự đứng về phe nào trong cuộc thi đấu ác đấu tranh?

Bây giờ xin đọc những câu sau đây, “Anh em há chẳng biết mình là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong anh em sao? Ví có ai phá hủy đền thờ của Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ phá hủy họ; vì đền thờ của Đức Chúa Trời là thánh, mà chính anh em là đền thờ” (I Cô-rinh-tô 3:16, 17).

Chúng ta cần phải nhận thấy hai điều. Thứ nhất, đoạn này nói về hội thánh và hội thánh được xây dựng thế nào. Ở đây không phải nói về sức khỏe. Đức Chúa Trời không hủy diệt những người lạm dụng cơ thể của họ với sự lựa chọn lối sống xấu. Họ tự hủy hoại chính mình.

Điều thứ hai là mỗi lần chữ bạn được nói đến trong hai câu này, có nghĩa là nhiều người trong tiếng Hy Lạp. Một nhóm, chứ không phải là một người, đã được viết ở đây. Vì vậy, nếu ai làm bất cứ điều gì để phá hủy hội thánh, họ sẽ gặp rắc rối nghiêm trọng. Chúa cảnh báo rằng Ngài sẽ hủy diệt những ai cố gắng để tiêu diệt các hội thánh.

Làm thế nào chúng ta có thể chắc chắn rằng, trong tất cả những gì chúng ta nói và làm, chúng ta đang xây dựng, chứ không phá hủy hội thánh?

HỘI THÁNH NHƯ THÂN THỂ

Các công việc quan trọng của hội thánh được giải thích rõ ràng trong I Cô-rinh-tô 12. Ở đây chúng ta thấy hội thánh được so sánh với một thân thể. Công việc của mỗi cơ thể của các thành viên (của hội thánh) được giải thích rõ ràng, và tất cả các thành viên làm việc với nhau như một (I Cô-rinh-tô 12:12).

Hãy đọc I Cô-rinh-tô 12:14-26. Sứ điệp quan trọng của những câu này là gì?

Phao-lô nói một cách đùa cợt. Ông tự hỏi điều gì sẽ xảy ra nếu một chân hoặc một tai nói rằng nó không phải là một phần của thân thể. Phao-lô đi xa hơn bằng cách tự hỏi điều gì sẽ xảy ra nếu toàn thân đều là mắt hoặc tai (I Cô-rinh-tô 12:17). Hãy tưởng tượng một cái tai lớn phe phẩy đi tới chúng ta và nói “Xin chào!” Điều này nghe thật ngu xuẩn, nhưng trong thực tế đã xảy ra khi một nhóm người cố gắng để điều khiển hội thánh như thể họ là sở hữu chủ duy nhất.

Trước đó, Phao-lô phác họa các hoạt động khác nhau trong hội thánh. Ông mô tả mỗi hoạt động như là một sự ban cho của Đức Thánh Linh. Có những thành viên nói cách khôn ngoan và có những người rất am hiểu về Kinh Thánh (I Cô-rinh-tô 12:8). Có những người có đức tin là một nguồn cảm hứng cho tất cả. Có người được ơn chữa lành (I Cô-rinh-tô 12:9). Có người làm phép lạ. Có người có khả năng nói tiên tri. Có người có thể phân biệt giữa điều thiện và điều ác. Và có người hiểu được các ngôn ngữ khác nhau (I Cô-rinh-tô 12:10). Xin lưu ý rằng bản thân người đó không quyết định khả năng của mình. Đức Thánh Linh là Đấng cần thận lựa chọn mỗi người để xây dựng và đem lại sự hiệp một của thân thể là hội thánh (I Cô-rinh-tô 12:11-13). Phao-lô lặp lại: Đấng Chúa Trời là Đấng quyết định mỗi thành viên thích hợp với công việc gì (I Cô-rinh-tô 12:18).

Điều quan trọng nhất là có nhiều thành viên nhưng chỉ có một thân thể. Mỗi thành viên được kết nối với tất cả những người khác, ngay cả những người không coi mình có giá trị (I Cô-rinh-tô 12:20-24). Sự hợp tác này có sự bảo vệ xây dựng sẵn để đảm bảo sự an toàn và hạnh phúc của mỗi người. Sự hợp tác xảy ra trong hội thánh khi sự đau khổ và vui mừng được chia sẻ (I Cô-rinh-tô 12:26).

Một số thân thể đấu tranh với bệnh tự miễn dịch (khi cơ thể tấn công chính mình). Bệnh này có thể tai hại và phá hoại, đôi khi gây tử vong. Xem xét những câu cho ngày hôm nay, làm thế nào kẻ thù phá hoại thân thể? Và làm thế nào Chúa có thể dùng chúng ta để giúp ngăn chặn cuộc tấn công này?

KHÍ GIỚI CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Cuộc chiến ác đấu tranh là có thật. Chúng ta đang ở trong một cuộc chiến thật sự với một kẻ thù thật sự (Ê-phê-sô 6:11). Điều này được sử đồ Phao-lô bày tỏ bằng các biểu tượng (dùng hình ảnh; ví dụ) về cuộc chiến tranh trong Ê-phê-sô 6.

Xin đọc Ê-phê-sô 6:11-17. Những câu này nói gì cho chúng ta biết về trận chiến có thật, và liên quan tới cá nhân thế nào?

Không phải áo giáp có nhiều phần khác nhau là quan trọng. Thay vào đó, những gì nó tiêu biểu mới là quan trọng. Phao-lô cho thấy chúng ta cần mặc lấy tất cả các phần của áo giáp, không phải chỉ chọn vài miếng. Khi làm như vậy, chúng ta sẽ tiếp tục đứng vững (Ê-phê-sô 6:13). Đây là một ẩn dụ (metaphor) dùng trong Kinh Thánh để miêu tả là chúng ta vô tội trong ngày phán xét (so sánh với Thi thiên 1:5). Nói cách khác, chúng ta sẽ chiến thắng.

Vật nắm giữ tất cả áo giáp ở đúng vị trí là dây nịt lưng dùng như một ẩn dụ cho lẽ thật (Ê-phê-sô 6:14). Vì vậy, lẽ thật là cái nắm giữ tất cả phòng thủ thiêng liêng của chúng ta tại chỗ. Đức Chúa Giê-su thường nói về lẽ thật (Giăng 1:14, 17; 4:24; 8:32; 14: 6). Áo giáp bằng sự công bình (sự thánh thiện của Chúa) được đề cập kế đó (Ê-phê-sô 6:14); “Công bình” là một chữ quan trọng trong bài giảng của Đức Chúa Giê-su (ví dụ, Ma-thi-ơ 5:6, 10; 6:33). Trong Cựu Ước, sự công bình được hiểu như sự đảm bảo có công lý trên đất và đảm bảo rằng tất cả mọi người được đối xử công bằng.

Giày dép (Ê-phê-sô 6:15) tiêu biểu cho Tin Lành bình an. Các từ ngữ được vay mượn từ Ê-sai 52:7. Câu này nói về những người đi bộ đường xa để báo tin cho các đồng hương của mình đang ở chế độ nô lệ biết rằng Giê-ru-sa-lem đã được xây dựng lại và Đức Chúa Trời đã phục hồi các quyền tự do cho dân sự Ngài.

Cái thuẫn của đức tin (Ê-phê-sô 6:16) ngăn cản “mũi tên lửa” bắn trúng mục tiêu và gây ra sự phá hủy hoàn toàn. Chiếc mũ bảo hiểm sự cứu rỗi (Ê-phê-sô 6:17) được so sánh với vương miện Đức Chúa Giê-su chia sẻ với chúng ta (Khải huyền 1:6; Khải huyền 2:10). Gươm của Thánh Linh (Lời Chúa) là vũ khí duy nhất của chúng ta về tự vệ, được sử dụng như Đức Chúa Giê-su đã làm khi bị quỷ sứ cám dỗ (Ma-thi-ơ 4: 4, 7, 10).

Áo giáp đầy đủ cho chúng ta biết gì về sự hoàn toàn phụ thuộc vào Đức Chúa Trời trong cuộc chiến ác đấu tranh? Làm thế nào để chắc chắn rằng chúng ta không chừa lại một phần nào của mình không được bảo vệ?

KẸ THÙ CUỐI CÙNG

Một số người trong hội thánh Cô-rinh-tô đã nhắm lẫn về sự sống lại. Sứ đồ Phao-lô cần thận giải thích tầm quan trọng của sự sống lại đối với phúc âm (I Cô-rinh-tô 15:1-4). Dường như có một số người lo ngại về các tín hữu đã qua đời (I Cô-rinh-tô 15:6). Họ nghĩ rằng những người đã chết sẽ không có cơ hội thấy Đức Chúa Giê-su trở lại (I Cô-rinh-tô 15:12). Tình trạng này cũng đang xảy ra ở Tê-sa-lô-ni-ca (I Tê-sa-lô-ni-ca 4:13-17).

Hãy đọc I Cô-rinh-tô 15:12-18. Phủ nhận sự sống lại của người đã chết nghĩa là gì?

Phao-lô kết thúc lập luận của mình bằng câu, “Nếu chúng ta chỉ có sự trông cậy trong Đấng Christ về đời nầy mà thôi, thì trong cả mọi người, chúng ta là kẻ khốn nạn hơn hết.” (I Cô-rinh-tô 15:19). Ông cũng nói thêm, “Nhưng bây giờ, Đấng Christ đã từ kẻ chết sống lại, Ngài là trái đầu mùa của những kẻ ngủ.” (I Cô-rinh-tô 15:20).

Sau đó, Phao-lô so sánh Đấng Christ với A-đam, “Như trong A-đam mọi người đều chết, thì cũng một lẽ ấy, trong Đấng Christ mọi người đều sẽ sống lại” (I Cô-rinh-tô 15:22). Phao-lô cũng nói rằng sự phục sinh chung sẽ xảy ra vào “ngày Đấng Christ đến” (I Cô-rinh-tô 15:23). Về sau cũng trong đoạn này ông tiếp tục so sánh hai “A-đam” (I Cô-rinh-tô 15:45-49). Người thứ nhất bởi đất mà ra, Người thứ hai (Đức Chúa Giê-su) bởi trời mà ra, và như vậy một ngày nào chúng ta cũng sẽ giống như Ngài (I Cô-rinh-tô 15:47-49). Điều này ông giải thích khi mô tả về những gì xảy ra khi Chúa đến lần thứ hai, “Kèn sẽ thổi, kẻ chết đều sống lại được không hay hư nát, và chúng ta đều sẽ biến hóa. Vả, thể hay hư nát nầy phải mặc lấy sự không hay hư nát, và thể hay chết nầy phải mặc lấy sự không hay chết” (I Cô-rinh-tô 15:52, 53).

Lúc đầu A-đam được tạo nên để sống mãi mãi. Nhưng sau đó tội lỗi vào trong thế gian. Và con người đã trở nên càng ngày càng xấu xa hơn cho đến khi mỗi người chỉ sống một thời gian ngắn. Nếu được sự sống đời đời, chúng ta sẽ sống mãi mãi. Và đó là điều chúng ta sẽ được ban cho.

Hãy đọc I Cô-rinh-tô 15:23-26. Bây giờ chúng ta đang tham gia vào cuộc thiện ác đấu tranh. Sự chết và quyền lực của điều ác và xấu xa dường như đang điều khiển thế giới. Nhưng những câu này cho chúng ta biết cuộc thiện ác đấu tranh sẽ kết thúc ra sao. Làm thế nào chúng ta có thể học để tin cậy cao hơn những gì chúng ta biết để chấp nhận những lời hứa này?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Cả con người và trái đất, vì tội lỗi, đã ở dưới sự điều khiển của Sa-tan. Và con người sẽ được phục hồi bởi chương trình cứu rỗi. Vào lúc được tạo nên, A-đam đã được ban cho quyền quản trị trái đất. Nhưng A-đam đã nghe lời cám dỗ. Vì vậy, ông đã ở dưới quyền lực của Sa-tan. Và sự quản trị mà A-đam nắm giữ đã chuyển qua Sa-tan. Vì vậy, Sa-tan đã trở thành ‘vua chúa của thế gian này.’ Nó đã chiếm quyền quản trị trái đất mà Chúa đã giao cho A-đam lúc ban đầu. Nhưng sự hy sinh của Đấng Christ đã đền trả hình phạt của tội lỗi. Ngài cũng cứu con người. Ngài cũng sẽ giành lại quyền quản trị thế gian. Tất cả những gì đã mất do A-đam thứ nhất sẽ được phục hồi bởi A-đam thứ hai” [Đức Chúa Giê-su]. – Phỏng trích Ellen G. White, *The Signs of the Times*, ngày 4 tháng 11, 1908. Khi chúng ta nhìn quanh thế giới, thật dễ dàng để quên đi sự thật quan trọng là Sa-tan đã bị đánh bại và nó biết “thì giờ mình còn chẳng bao nhiêu” (Khải huyền 12:12). Sự gian ác, cái chết, và đau khổ tràn lan khắp nơi trên thế giới này, nhưng chúng ta được hứa rằng, vì những gì Đấng Christ đã làm, tất cả những điều khủng khiếp này sẽ bị loại bỏ. Những điều này sẽ không được loại bỏ bởi những gì con người làm. Chỉ có Đức Chúa Trời sẽ mang lại những sự thay đổi đã hứa cho chúng ta. Chúng ta chắc chắn không thể tự mình giải quyết các vấn đề này.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. “Hội thánh thì yếu đuối và lỗi lầm, luôn cần được cảnh báo và tư vấn. Nhưng hội thánh luôn luôn là trung tâm tình yêu lớn nhất của Đấng Christ. Ngài đã đặt ân điển thử nghiệm vào tâm hồn con người, đang gây ra những sự thay đổi trong bản tính mà các thiên sứ phải ngạc nhiên và bày tỏ niềm vui của họ trong các bài hát ca ngợi. Các thiên sứ đang vui mừng khi nghĩ rằng con người tội lỗi có thể được thay đổi.” – Phỏng trích Ellen G. White, “The Signal of Advance,” *The Advent Review and Sabbath Herald*, ngày 20 tháng 1, 1903. Có những cách nào chúng ta được thay đổi bởi những gì Đức Chúa Giê-su đang làm cho và trong chúng ta?

2. Chúng ta thấy cuộc chiến ác đấu tranh đang thể hiện trong hội thánh ở tất cả các cấp thế nào? Có những vấn đề nào đang chia rẽ, làm suy yếu, và ngăn cản chúng ta làm những gì chúng ta được kêu gọi để làm? Làm thế nào chúng ta có thể đem lại sự chữa lành và hiệp một khi người ta không đồng ý về những gì chúng ta tin là quan trọng?